

РЕШЕНИЕ

№ 5987

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9308** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалби от Д. А. А. и Б. Б. С., с адрес [населено място] богров, Софийска област срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-042/02.09.2022г. и Заповед № ЗД/Д-С-О-041/02.09.2022г. на Директора на Директора „Социално подпомагане“ район О. СО.

Със заповедите по отношение на децата Х. Х. П., ЕГН [ЕГН] и Д. Д. А. , ЕГН [ЕГН] е предприета мярка за закрила на детето по чл. 27, ал.1, предл.1 от Закона за закрила на детето във връзка с чл. 25, ал.1, т.4 от ЗЗДет.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката Б. Б. С. се явява лично и прави изявление, че не поддържа жалбите, а счита издадените заповеди за правилни и законосъобразни.

Жалбоподателят Д. А. не се явява, не се представлява и не ангажира доказателства или становище по спора.

Ответникът се представлява от юрк Д. , която оспорва жалбите, като счита, че издадените заповеди са правилни и законосъобразни и следва да бъдат потвърдени.

Заинтересованите страни Р. С. и Б. С. / баба и дядо по майчина линия, в чието семейство са настанени децата с процесните заповеди / се явяват лично и заявяват становище за неоснователност на жалбите, като изразяват съгласие и готовност да полагат грижи за децата.

В заседанието се явява и бащата на детето Х. П. Х. П., който заявява съгласие със заповедите и сочи, че ще помага за отглеждането на детето си, докато са настанени при бабата и дядото по майчина линия.

Делото е образувано първоначално пред Софийски районен съд, поради грешно адресиране на жалбите. Същата е входирана в СРС на 12.09.2022г., а делото е препратено в АССГ по подсъдност на 12.10.2022г. Делото е местно подсъдно на Административен съд София област, но с оглед бързината на производството и изминаването на период от един месец, както и с оглед санирането на местната подсъдност, съдът го прие за разглеждане и проведе открито съдебно заседание.

Като се запозна с данните по делото и становищата на страните, съдът намира следното:

С оглед изрично заявеното в открито съдебно заседание становище на жалбоподателката Б. С., че не поддържа жалбите си и намира заповедите за правилни, то същото следва да бъде приравнено на оттегляне на жалбите на лицето и същите следва да бъдат оставени без разглеждане, а делото в тази част прекратено.

По отношение на жалбите на Д. А.: Допустима и предмет на разглеждане следва да е само жалбата срещу Заповед № ЗД/Д-С-0-042/02-09.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ О., тъй като същият е неин баща, съгласно представените акт за раждане на детето Д. и удостоверение за родствени връзки на жалбоподателя.

По отношение на другата оспорена Заповед № ЗД/Д-С-0-041/02.09.2022г. жалбоподателят не се легитимира с правен интерес, тъй като не е баща на детето, съобразно с представените доказателства. Съгласно Акт за раждане на детето Х. Х. П., приложен на лист 58 по делото, негови родители са Б. С. и Х. П.. Въпреки установеното съжителство между жалбоподателите, от писмените данни се установява, че Б. С. е в граждански брак с лицето Х. П., който е и баща на детето Х.. В преписката е посочено, че Д. А. е биологичен баща на детето, но последното не се установява от приложените писмени доказателства, а напротив – налице е действаш брак между Б. С. и Х. П., като същият е вписан и като баща на детето Х. П., което е видно и от представените удостоверения за семейни и родствени връзки. В същия смисъл, в представеното такова по отношение на Д. А. е видно, че детето Х. не фигурира като негова дъщеря, а само като едноутробна сестра на детето Д., чиято майка е Б. С..

Доколкото чл. 27а от ЗЗДет. предвижда право на оспорване на заповеди от типа на оспорената само в полза на родителите и предвид липсата на доказателства за такова качество по отношение на Д. А. за детето Х. П., не се установява пряк и непосредствен правен интерес по отношение на Д. А. от оспорване на заповедта по отношение на това дете. Поради това, жалбата му срещу тази заповед следва да бъде оставена без разглеждане, а делото в тази част прекратено.

С оглед изложеното, допустима и подлежаща на разглеждане по същество е жалбата на Д. А. срещу Заповед № ЗД/Д-С-Д-042/02.09.2022г., с която е настанено в семейството на баба си и дядо си по майчина линия детето Д. А..

Съдът възприема същата като неоснователна, предвид следното:

С жалбата се сочи, че установената в заповедта фактическа обстановка не отговаря на действителното положение и се иска допускане на свидетелски показания, които съдът с разпореждането за насрочване, допусна. Жалбоподателят обаче не се яви в заседанието и не доведе поисканите и допуснати свидетели, както и не ангажира други доказателства, вкл. чрез писмена молба.

Заповедта е издадена при следните фактически предпоставки: Вечерта, на 01.09.2022г. в Отдел „Мобилна работа с деца в риска“ при ДСП О. е постъпил сигнал, подаден от

служител от 05 РПУ, съгласно който по-рано същата вечер, в районното управление е постъпил сигнал от гражданин, който е информирал за скандал в дома, в който живее детето Д. А.. Информацията съдържа данни за злоупотреба с алкохол в домашни условия, след което помежду им е избухнал скандал, съпътстван с физическо насилие в присъствието на детето / и сестра му/. При посещението на служители от 05 РПУ на адреса, същите са установили и двамата жалбоподатели във видимо нетрезво състояние, поради което на адреса е повикан спешно дядо им по майчина линия Б. С. /при семейството, на когото са настанени със заповедите децата/, който ги е прибрал и отвел за пренощуване при свой семеен приятел в [населено място], с оглед това, че същият живее постоянно в [населено място]. На следваща сутрин двете деца са върнати обратно в дома на майка си и Д. А.. Б. С. и Р. С. депозират в ОЗД заявление, придружено с нужните декларации, че желаят да поемат непосредствените грижи да отглеждат децата.

Установява се, че са налице и предходни сигнали по отношение на семейната среда, в която живеят двете деца, в частност Д. А.. Налице са данни от 2016г. / л. 18-22 по делото/ за подавани сигнали в полицията, свързани с проблеми в семейството и посещение на служители на социалните служби в дома, където към този момент са съжителствали родителите, към които не е преценена необходимост от предприемане на мерки по закрила на детето чрез извеждането му от семейна среда.

Налице са сигнали и от 2021г. на Национална телефонна линия за деца 116 111 / л. 24 и 25 по делото/, с оглед което детето е вписано в регистъра за деца, нуждаещи се от специална закрила – деца в риск, считано от м. февруари, 2021г.

Изрично в изготвяните социални доклади се сочи, че детето се отглежда основно от майка си с подкрепата на нейните родители. Видно от този доклад е, че отношенията между родителите са били много динамични, като към онзи момент същите са живели разделени, а детето е живеело при майка си, която не го е пускала в детската градина, в която е записано, поради страх да не бъде взето от бащата. И към онзи момент майката е имала сключен брак с Х. П., като е разчитала на неговите доходи и на доходите и помощта на родителите си.

Изведен е извод, че се касае за дете в риск и са предписани поредица социални мерки, които да бъдат предприети за разрешаване на проблема, като консултиране на родителите по въпросите на социалното подпомагане и социалните услуги; осигуряване на педагогическа, психологическа и правна помощ, насочване към услуги с цел повишаване на родителския пацитет. Няма данни тези указания и насоки да са изпълнени от родителите, считано от м. 02.2022г. до последно установения конфликт, станал фактически повод за издаване на процесната заповед.

Вследствие на извършена проверка на така подадения сигнал е установено, че детето живее с родители, които злоупотребяват с алкохол, като са в обтегнати отношения, които предизвикват и физическа разправа.

Изведен е извод, че към настоящия момент родителите на могат да осигурят сигурна и безопасна среда за детето, както и подходящ режим на отглеждане, съобразен с възрастта и потребностите ѝ.

В тази връзка и като е съобразено, че детето представлява дете в риск, съгласно §1, т.11 „б“ от ДР на ЗЗДет, е издадена заповедта за временно настаняване на детето извън семейна среда – в семейството на баба ѝ и дядо ѝ по майчина линия.

Извършената проверка относно условията, които същите биха предложили, установява добри битови и финансови условия, както и нормална емоционална среда.

При така установено от фактическа страна, съдът съобрази:

Заповедта е издадена от компетентен орган и в съответната форма, като съдържа подробни фактически и съответни правни мотиви.

Съгласно чл.27, ал.1 от ЗЗдет, настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето.

В едномесечен срок от издаване на заповедта, органът е длъжен да сезира съответния районен съд с искане за прилагане на съответната мярка, по която само съдът е компетентен да се произнесе / арг. чл. 26 от ЗЗДет/. Касае се за временна мярка, чието приложение се предпоставя от наличие на дете в риск и установяване на най-подходящата от възможните такива, предвидени в закона.

С оглед установените по-горе фактически предпоставки, вкл. становището на майката на детето, настоящият състав на съда намира, че с оглед осигуряване на защитата на интереса на детето, който следва да бъде поставен като основна висша цел, органът правилно е преценил, че същото следва да бъде временно изведено от семейната си среда, до разрешаване на отношенията между родителите и съответно до произнасянето на съда по чл. 28 от ЗЗДет. Извършена е съответна проверка на битовите условия, които ще бъдат осигурени на детето, налице са заявления от бабата и дядото, при които детето ще бъде настанено, от социалните доклади се установява и наличие на трайна емоционална връзка и подкрепа на тези родители по отношение на детето. При установените постоянни конфликти на родителите и реалната опасност за детето, предвид нерядката употреба на алкохол и трайно влошени отношения, които ескалират до физическо насилие, най-добре неговият интерес би бил защитен чрез настаняване при роднини, които имат желание и възможност да подсигурят непосредствени грижи и при близки техни емоционални отношения.

С оглед горното, заповедта се явява законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

Воден от горното и на основание чл. 155, чл. 159, т. 4 и чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Б. Б. С. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-042/02.09.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“, район „О.“ СО.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Б. Б. С. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-041/02.09.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ район О. СО.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. А. А. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-041/02.09.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ район О. СО.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тези части.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. А. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-042/02.09.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“, район „О.“ СО.

Решението, в прекратителните си части, има характер на определение и подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

В останалата си част решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: